

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V KADENCJA**

Warszawa, dnia 14 lipca 2003 r.

Druk nr 443

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Longin PASTUSIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 52. posiedzeniu w dniu 9 lipca 2003 r. ustawę

o zmianie ustawy o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

Z poważaniem

(-) Marek Borowski

USTAWA
z dnia 9 lipca 2003 r.

o zmianie ustawy o materiałach i wyrobach
przeznaczonych do kontaktu z żywnością

Art. 1.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. Nr 128, poz. 1408) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa określa wymagania dla materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością w zakresie bezpieczeństwa dla zdrowia lub życia człowieka.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

1) substancji pokrywających lub powlekających środki spożywcze, które stanowią część środków spożywczych i mogą być spożywane razem z tymi środkami,

2) materiałów i wyrobów:

a) używanych w stacjonarnych instalacjach i urządzeniach wodociągowych publicznych i prywatnych,

b) będących przedmiotami zabytkowymi,

3) materiałów i wyrobów przeznaczonych na eksport do państw niebędących członkami Unii Europejskiej.”;

2) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością - wszelkie produkty, które w stanie gotowym do użytkowania są przeznaczone do kontaktu z żywnością lub pozostają w kontakcie z żywnością i są przeznaczone do tego celu, zwane dalej „materiałami i wyrobami”,”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) żywność - środki spożywcze określone przepisami o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Materiały i wyroby wprowadzane do obrotu użytkowane w normalnych lub możliwych do przewidzenia warunkach nie mogą powodować przenikania (migracji) do żywności substancji z materiałów i wyrobów w ilościach

stanowiących zagrożenie dla zdrowia lub życia człowieka lub powodujących nie do przyjęcia zmiany w składzie żywności, lub pogorszenie się jej cech organoleptycznych.

2. Materiały i wyroby powinny być wytwarzane lub przetwarzane zgodnie z zasadami dobrej praktyki produkcyjnej, aby w normalnych lub możliwych do przewidzenia warunkach ich użytkowania spełniały wymagania, o których mowa w ust. 1.
3. W procesie wytwarzania lub przetwarzania materiałów i wyrobów stosuje się substancje dozwolone znajdujące się w wykazach, o których mowa w ust. 4, albo dopuszczone do stosowania na podstawie pozwolenia, o którym mowa w art. 4.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzeń:
  - 1) wykaz substancji, których stosowanie jest dozwolone w procesie wytwarzania lub przetwarzania materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych, z uwzględnieniem dopuszczalnych limitów migracji lub zawartości tych substancji oraz innych ograniczeń i specyfikacji dla substancji lub materiałów i wyrobów, a także sposób sprawdzania zgodności tych materiałów i wyrobów z ustalonymi limitami,
  - 2) wykaz substancji, których stosowanie jest dozwolone w procesie wytwarzania lub przetwarzania materiałów i wyrobów z innych tworzyw niż określone w pkt 1, z uwzględnieniem dopuszczalnych limitów migracji lub zawartości tych substancji oraz innych ograniczeń i specyfikacji dla substancji lub materiałów i wyrobów, a także sposób sprawdzania zgodności tych materiałów i wyrobów z ustalonymi limitami- uwzględniając substancje objęte wykazem substancji dopuszczonych do stosowania przez Komisję Europejską.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Stosowanie innych substancji niż określone w wykazach, o których mowa w art. 3 ust. 4, oraz w rejestrze, o którym mowa w art. 12, zwanych dalej „nowymi substancjami”, wymaga uzyskania pozwolenia.”;

5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Pozwolenie, o którym mowa w art. 4, wydaje na wniosek producenta Główny Inspektor Sanitarny.

2. Wniosek o wydanie pozwolenia powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę producenta,
- 2) nazwę i charakterystykę nowej substancji,
- 3) określenie zastosowania nowej substancji oraz uzasadnienie technologiczne stosowania tej substancji.

3. Do wniosku o wydanie pozwolenia producent jest obowiązany dołączyć:

- 1) odpis, wyciąg albo zaświadczenie z Krajowego Rejestru Sądowego,
- 2) dokumentację niezbędną do oceny nowej substancji.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres dokumentacji niezbędnej do oceny nowej substancji, o której mowa w ust. 3 pkt 2, a także jednostki naukowe właściwe do dokonania oceny ze względu na przedmiot wniosku, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa zdrowia lub życia człowieka.

5. Koszty oceny, o której mowa w ust. 4, ponosi producent ubiegający się o pozwolenie.”;

6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Pozwolenie wydaje się na okres do 2 lat, jednakże w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 pozwolenie wygasa w dniu umieszczenia nowej substancji w wykazach, o których mowa w art. 3 ust. 4, albo w dniu, w którym Komisja Europejska odmówiła umieszczenia nowej substancji na liście substancji dozwolonych do stosowania w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Główny Inspektor Sanitarny prowadzi rejestr substancji, na które wydane zostały pozwolenia.”;

8) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek producenta, złożony za pośrednictwem Głównego Inspektora Sanitarnego, występuje do Komisji Europejskiej o umieszczenie nowej substancji określonej w pozwoleniu, o którym mowa w art. 4, na liście substancji dozwolonych do stosowania w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Do wystąpienia dołącza się dokumentację, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2.”;

9) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia w razie otrzymania nowych danych lub po ponownej ocenie istniejących danych wskazujących, że stosowanie substancji, o których mowa w art. 3 ust. 4 albo art. 4, albo używanie materiałów lub wyrobów zagraża zdrowiu lub życiu człowieka, mając na celu zapobieganie ujemnym skutkom dla zdrowia lub życia człowieka, w drodze rozporządzenia:

1) zakazuje czasowo lub ogranicza wytwarzanie, przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu materiałów i wyrobów z udziałem takich substancji,

2) nakazuje wycofanie z obrotu materiałów i wyrobów określonych w pkt 1.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Materiały i wyroby niepozostające w kontakcie z żywnością w chwili wprowadzenia do obrotu są oznakowane w formie nadruków, etykiet lub ulotek informacyjnych w sposób widoczny, czytelny i trwały w języku zrozumiałym dla konsumenta.

2. Oznakowanie powinno zawierać:

- 1) określenie „do kontaktu z żywnością” lub wskazania określające zastosowanie materiałów i wyrobów lub symbol, którego wzór określa załącznik do ustawy,
  - 2) informacje o warunkach użytkowania materiałów i wyrobów, jeżeli jest to wskazane,
  - 3) nazwę lub nazwę handlową i adres producenta lub zarejestrowany oddział, albo zarejestrowany znak handlowy producenta.
3. Materiały i wyroby wytworzone z zastosowaniem nowych substancji powinny być oznakowane w sposób określony w pozwoleniu.
4. Oznakowanie umieszcza się w odniesieniu do materiałów i wyrobów wprowadzanych do obrotu:
- 1) detalicznego:
    - a) w formie nadruku umieszczonego bezpośrednio na materiałach i wyrobach lub na ich opakowaniu albo na etykietach przytwierdzonych do materiałów i wyrobów lub do ich opakowań,
    - b) w postaci napisów łatwo widocznych dla kupującego, umieszczonych w bezpośrednim sąsiedztwie materiału lub wyrobu; jednakże w odniesieniu do danych, o których mowa w ust. 2 pkt 3, ten sposób oznakowania jest dopuszczalny wyłącznie w przypadku braku technicznych możliwości umieszczenia oznakowania bezpośrednio na materiale lub wyrobie na etapie ich produkcji lub sprzedaży,
  - 2) hurtowego:
    - a) w dokumentach towarzyszących materiałom i wyrobom,
    - b) na etykietach lub opakowaniach albo bezpośrednio na materiałach i wyrobach.
5. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, dotyczy wyłącznie materiałów i wyrobów, które spełniają kryteria określone w art. 3.
6. Umieszczenie elementów oznakowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie jest obowiązkowe w przypadku materiałów i wyrobów, które z istoty i w sposób oczywisty są przeznaczone do kontaktu z żywnością.”;
- 11) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kto wprowadza do obrotu materiały lub wyroby niespełniające wymagań określonych w art. 3, oznakowane w sposób nieodpowiadający wymogom, o których mowa w art. 16, lub nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 11, podlega karze grzywny albo karze aresztu albo obu tym karom łącznie.”;
- 12) art. 23 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 23. Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej dopuszcza się do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiały i wyroby pochodzące z państw członkowskich Unii Europejskiej, dla których nie ustanowiono wykazu substancji dozwolonych do stosowania lub innych szczególnych wymagań określonych przez Komisję Europejską,

pod warunkiem, że są one dopuszczone do obrotu zgodnie z prawem w którymkolwiek z tych państw.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 8, który wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek BOROWSKI

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....